ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΔΗ

JOH. BRAHMS
SYMPHONIE N° 1 EN DOMIN. OP. 68
PIANO PIECES OP. 76.

ΤΡΙΤΗ: 6.6.72
ΩΡΑ: 23.50 - 01.00

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΥΝΘΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥΝ (35)

• Αγαπητέ μου ακροατή καλησπέρα σας! Στην ακόλουθη μας εκπομπή θα σας μιλήσουμε έργα JOH. BRAHMS, και ειδικά την συμφωνία αρ. 1 σε ντό ελασσ. έργ. 68 και τα πολύβιβλα του για πιάνο έργο 76. Μερικοί λένε ότι η πρώτη συμφωνία του μοιάζει πολύ με τη δεύτερη αυτής. Ο διάσημος συμπατριώτης και φίλος του μαέστρος H. V. BÜLOW, μιλούσε πάντα σε τόνο ειρωνικό για την 10η συμφωνία, γιατί τα θεωρούσε ιδιαίτερα ανώτερα. Αλλά ας δούμε τι πρόφερε ο μεγάλος τα λόγια αυτά. Η πρώτη συμφωνία του Μπρ. αποφασίστηκε στο τέλος του 1876 μετά από 14 χρόνια δουλειά. Και πράγματι πολύπλοκη η μουσικολογία του 19ου αιώνα δεν παραδέχεται τα αγνοούσαν πολύ καλά τι έκανε ο Μπράμς. Ταυτόχρονα η ανωτερότητα του ακροατηρίου ήταν αρκετά υψηλή εκείνη τη μέρα, αφού ο Μπράμς. Φαίνεται όμως ότι η πρώτη αυτή συμφωνία ο ανώνυμος πλαγιαστός θεός 20 χρόνια αφότου τον δάσκαλο του Σούμαν τον ώριζε μια μορφή, σε 43 χρόνια. Τα πρώτα σκίτσα της χρονολογούνται από το 1853, η δεύτερη φάση κράτησε λίγο. Λένε ότι το 1862 έκανε τη πρώτη φορά τη φράση του 1ου μέρους του έργου αυτού. Σε ένα γράμμα ο Μπρ. δεν σταματάει να δοξάζει τις δυνάμεις του σε αυτό το έργο σημαίνει μια μεγάλη αγωνία όπου μπορούν αγωνιστεί άτομα, όπως τα δύο τραγούδια Serenades, αλλά παρόλο αυτό τα αποφασίζει και τη δημιουργία άλλων αγαπημένων ακροατών. Το μεγάλο συμφ. πολύπλοκο σε έξι έργα για πιάνο και όργανο, η Παραλλαγή του πάνω σε ένα θέμα του Haydn, το Ιταλικό Requiem πολύπλοκο και φορτισμένο έργο μεγαλειώδη δυναμικά, ήταν τα έργα που πήραν στα χέρια αδιάκοπα, ένιωσε ότι προσπαθούσε τη δυνατότητα του δημ. σε Νέο Ύφος. Ήταν γιατί το έργο πήρε τη τελειωτική του μορφή μόλις το 1876. Τότε ο Μαέστρος είχε 5η Συμφ. και Μπράμς είχε μόλις τη δέκατη και μόλις δόξα, με τη λέξη των ήχων, τη θέση του

ανδράδα μέ τό πεντάμελο του. Όπως ό Μοτσάρτ, έτσι καί ό Μπράμς διάλεξε τόν κύριαρχο τόν Νό ἐμάσσορος γιά νά καλλιτέχνει μέ ὅλη τήν βιβλιακή φυγάδα στό φαντασό καί ἀνοιχτόμυαλο μπαλλέτο. Τά ἐπιμέρους μέρη τοῦ ἔργου εἶναι ἕνα Andante sostenuto ὅπου παρεμβάλλεται μιά πτυχή πορτρέτο καί ἕνα χαρακτηριστικό Allegretto πάνω κρατάει τό ἴδιο θέμα τοῦ κυρίαρχου σκέρτσο — Τό ὀρχ. α' Νό ἐμαζ. ἔργ. 68 τοῦ Μπράμς δίνει τόν ἀντίλογο ἀόλγε ἀπό τήν Φιλαρμ. ὀρχ. τοῦ Βιέννης, καί ἀπό τόν διευθ. τοῦ WILHELM FURTWÄNGLER.

[J. BRAHMS: SYMPHONIE N. 1 EN DO MIN. OP. 68] [3.00 + 40.00 = 43.00]

Η ἀνάλ. ἔκδ. μέ ἔργα Μπράμς, ἄρχισε μέ τόν ὀρχ. ἀρ. 1 σε Νό ἐμαζ. ἔργο 68. Ἔπαιξε τή Φιλαρμ. ὀρχ. τοῦ Βιέννης καί διεύθυνε ὁ WIL. FURTWÄNGLER. Μιά καινά τόν φόρτωσε ὁ Μπράμς παρτιτούρα κυρίως μέ τά μεγάλα φόρμα σά ἔργα του γιά πιάνο, δίνοντας μας 3 σονάτες καί διάφορα Παραλλαγές πάνω σ' θέματα τόν ὀρχεστρών, τόν Παγανίνι καί τόν HÄNDEL. Ἀρχίζουμε πρώτιμος τά ἐκλεκτά γιά τό ὄργανο αὐτό μέρη σά πλάτια μιᾶς φόρμας πρόσωπο πρόσωπο πρόσωπο. Ἕνα μιᾶς ἴδιου μιά σειρά ἀπό μικρά ἀριστουργήματα πού ἀναπτύσσονται σε διάφορες σειρές μέ τόν ἑξῆς ἀριθμούς ἔργων: 76, 116, 117, 118 καί 119. Ἀπό ἀυτά μόνο τά ἔργο 76, ὅπου ὑπάρχει Capriccio ἀκούγεται ὅλοι καί κομμάτια ἀπό τό ἔργο 76, ὅπου ὑπάρχει τό τίτλο INTERMEZZO. Σά ἀποσπάσματα φαίνεται τά ἑξῆς 4: CAPRICCIO σί Fa# ἔμαζ — CAPRICCIO σί Lί ἔμαζ — Intermezzo σί La ἔμ. μείζ καί Intermezzo σί Si ἔμαζ. Ἐφαρμοστής ὁ JULIUS KATCHEN.

[J. BRAHMS: PIANO PIECES, OP. 76, N. 1 – 4]

. Ὁ Julius Katchen ἀνεκτέλεσε μέ τά ἀνάλογα ἀποσπάσματα κομμάτια ἀπό τό ἔργο 76 τοῦ Μπράμς: CAPRICCIO σί Νό# ἐμαζ — Intermezzo σί La μείζ. — Intermezzo σί La ἔμαζ. καί CAPRICCIO σί Do μείζ.

[J. BRAHMS: PIANO PIECES, OP. 76, N. 5 – 8] [1.30 + 24.00 = 25.30]

. Μέ τά 8 κομμάτια γιά πιάνο ἀπό τό ἔργο 76 τοῦ Μπράμς ἔχει ἀποσπάσει ἀπό τόν Κ. JULIUS KATCHEN, ἀξιόλογο καί τό ἀνάλογο μέ ἔργο τόν μεγάλο φωτογραφικό ἀνάλογο.

. Κυρίως καί κάθε κομμάτι σας κάθε.

[ΤΕΛΟΣ]